

De fagligt holdbare indvendinger og medietavsheden

[En indledning]

»Darwinismen fører implicit til den ufravigelige, brede og basale påstand at blot der er tid nok til rådighed, kan tilfældige mutationer og den naturlige selektion opbygge den form for komplekst maskineri som vi finder i cellen. Intelligent design fører implicit til en tilsvarende ufravigelig, bred og basal påstand om at det kan tilfældige mutationer ikke! Design-teorien siger ikke blot at kun nogle enkelte former for maskineri (som fx bakteriens flagel) ikke kan opbygges vha. tilfældige mutationer; den påstår at det er der intet komplekst, samvirkende maskineri på det molekylære plan der kan. Selv om tilfældige mutationer selvfølgelig kan forklare mindre ændringer [som fx resistens], findes der nøje afstukne grænser. Overskrides disse grænser, er design påkrævet.

Ud fra Darwins ideer og ideerne om design må vi altså forvente det stik modsatte når vi undersøger et i sandhed astronomisk antal organismer [inden for samme art] – milliarder på milliarder. Indtil for ganske nylig har problemets omfang stillet sig i vejen for den ultimative test. *Men nu* foreligger resultatet: Darwinismens mest basale forudsigelse er blevet falsificeret.«

Således slutter Michael Behe sin bog *The Edge of Evolution*, og Jakob Wolf siger hertil:

»Hvis den darwinistiske teori fortsat vil være en naturvidenskabelig teori og ikke for eksempel en materialistisk filosofi forklædt som naturvidenskab, så må den til at oppe sig. Den skal ikke blot vise at Behes kritik er ubegrundet, den skal også gøre dens fantastiske historie om hvad tilfældige mutationer kan udrette, til plausibel videnskab.«

Teologen slår her hovedet på sømmet. Vi må nemlig konstatere at darwinismen mere og mere af medierne tildeles religionens (måske ligefrem sektens?) kendetegn. Trospåstande som ikke lader sig verificere og som ligger langt fra enhver empirisk jordforbindelse, bliver ved med at cirkulere i offentligheden. Og selvom der fra forskelligt hold gøres opmærksom på problemet, er mediernes reaktion for det meste tavshed. Man lader som om den faglige indvending ikke eksisterer, men sluger de mest fantastiske historier råt. For ikke så mange år siden var enhver tale om katastrofer i Jordens historie fuldstændigt uhørte. Det lugtede for meget af ‘synd-

flod’ og bibelske myter, så det blev afvist på forhånd. Nu hvor katastroferne ikke er sådan at gemme væk længere, er myterne ikke blevet mindre. Tværtimod. Katastroferne har nu fået stor betydning for livets udvikling på planeten. Og hvordan kaos kan give fødsel til kosmos, rod og uorden kan blive til orden, stiller man ikke spørgsmål til.

Underligt nok; men det er tydeligvis ikke er gået op for journalister endnu at vi her står over for et meningsmonopol af dimensioner. De skulle, journalisterne, ellers være sat på jorden for at afsløre ensidige sagsfremstillinger. Men det er måske kun interessant hvis lukketheden findes i inferiøre sekter i det kirkelige landskab – ikke når den trives i bedste velgående omkring ellers agtværdige uddannelsesinstitutioner.

For der findes nemlig en voksende mængde videnskabelige argumenter for at stille kritiske spørgsmål til gamle Darwin og ikke mindst hans ortodokse, nutidige disciple. Faktum er at en del af dem netop *ikke* følger i deres læremesters fodspor. Han lagde vægt på den faglige diskussion (se bare på hans brevveksling), han var ofte i tvivl, han veg ikke uden om de ubehagelige huller i sine egne forklaringer ...

Så når IlluVid – med sin sædvanlige patos – erklærer (Illustreret Videnskab 1/2009) “eftertiden har bevist det meste”, kunne man godt tænke sig en nærmere indkredsning af hvad dette “det meste” så består af.

Jo, Darwin har ret – med hensyn til dueavl – men med hensyn til det naturfænomen han fik sat navn på, *den naturlige selektion*, kan den slet ikke bruges til det Darwin troede. Den naturlige selektion kan rydde op i arterne. Ikke skabe nye. Og slet ikke danne ny kompleksitet. Den kan ikke gøre krybdyrskæl til hverken en fjer eller fem høns, og den kan slet ikke forvandle en krybdyrlunge til fuglens højkomplicerede iltoptagningsapparat.

“Darwins forklaringer” – som i essensen burde holde sig til den naturlige selektion + mutationer – bliver til stadighed spændt på fødderne når man skal skøjte hen over de *videnskabelige* forklaringer på hvordan livets finttunede mekanik er opstået helt af sig selv. “Sådan forestiller vi os det er foregået”, er ikke længere intellektuelt tilfredsstillende.

“Darwinismens mest basale forudsigelse er blevet falsificeret!”

Måtte den saglige eftertænkning indfinde sig i dette Darwin-år.